

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/213/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111216072
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4111216072.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Renáty Pátrovičovej v právnej veci navrhovateľa: M. J., bytom Z. XX, zastúpený JUDr. Andrejom Adamom, advokátom, so sídlom Bracovce 132, proti odporcovi: O. J., bytom I., N. XX, zastúpený Mgr. Ing. Vladimírom Haukvitzom, advokátom, so sídlom Bratislava, Lachová 11, o zaplatenie sumy 8.950 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 24. októbra 2012 č. k. 8C/5/2012-71 a rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 20. februára 2013 č. k. 8C/5/2012-120, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolacie konanie o odvolaní odporcu proti napadnutému uzneseniu č. k. 8C/5/2012-71 zo dňa 24. 10. 2012 z a s t a v u j e.

II. Napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu p o t v r d z u j e.

Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nitra napadnutým rozsudkom zo dňa 20. 02. 2013 č. k. 8C/5/2012-120 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 8.950 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 10. 03. 2011 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 2.025,09 eura a náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 537 eur, taktiež do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu navrhovateľa. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil s poukazom na ust. § 39, § 123, § 132 ods. 1, § 451 ods. 1, 2 a § 457 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 27. 05. 2011 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na vrátenie kúpnej ceny vo výške 8.950 eur s príslušenstvom a k náhrade trov konania. Návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzavrel dňa 09. 03. 2011 kúpnu zmluvu, na základe ktorej od odporcu odkúpil motorové vozidlo zn. Peugeot 308 za kúpnu cenu 8.950 eur. Dňa 01. 04. 2011 bolo predmetné motorové vozidlo zadržané políciou pre podozrenie, že pochádza z krádeže. Táto skutočnosť bola následne potvrdená a vozidlo už nebolo navrhovateľovi vrátené. Vzhľadom k uvedenému vyzval navrhovateľ odporcu na vrátenie kúpnej ceny, ktorý aj napriek viacerým výzvam kúpnu cenu nevrátil. Súd prvého stupňa vydal dňa 27. 06. 2011 platobný rozkaz č. k. 18RO/177/2011-17, voči ktorému podal odporca odpor, čím došlo k jeho zrušeniu a súd vo veci nariadil dokazovanie. Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že motorové vozidlo, ktoré odkúpil navrhovateľ od odporcu, pochádzalo z trestnej činnosti a bolo vrátené poškodenému, preto si od odporcu nárokuje vrátenie kúpnej ceny. Kúpnu zmluvu považuje za neplatnú, keďže odporca nemohol odpredať vec, ktorej nebol vlastníkom. Takýmto konaním odporcu mu vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn.

7To/16/97 č. judikátu 40/1998. Navrhovateľ uviedol, že si chcel kúpiť auto, avšak nemal peniaze na nové, preto hľadal ojazdené prostredníctvom internetu. Predmetné vozidlo ponúkala firma Auto REAL. Po obhliadke vozidla si vybral finančnú hotovosť z banky a odporca medzičasom vybavoval prepis, následne spisali kúpnu zmluvu. S automobilom mu boli odovzdané všetky doklady. Na dopravnom inšpektoráte bolo vozidlu pridelené evidenčné číslo MI 648 CN a bol mu odovzdaný technický preukaz. Približne o 2 týždne bol predvolaný na políciu s tým, že auto pravdepodobne pochádza z trestnej činnosti a je potrebné ho predložiť na expertízu. Právny zástupca odporcu uviedol, že s návrhom nesúhlasí a žiadal jeho zamietnutie. Namietol pasívnu legitimáciu účastníka konania. Uviedol, že navrhovateľ sa domáha náhrady škody a vydania bezdôvodného obohatenia, pričom ak ide o škodu, tak za ňu nezodpovedá, pretože nebolo preukázané, že by ju zavinil. Dodal, že postupoval s náležitou odbornou starostlivosťou a nemohol predpokladať, že by auto pochádzalo z trestnej činnosti, k dispozícii mal okrem iného doklad o kontrole originality. Navyše sa neobohatil, keďže odovzdal auto, za ktoré dostal kúpnu cenu. Samotný odporca uviedol, že sa necíti byť zodpovedný za vzniknutú škodu. Dodal, že predaju a výkupu áut sa venuje už 17 rokov. Vozidlo mu bolo ponúknuté na predaj od B. V., splnomocnenca R. N.. V predložených dokladoch nevidel žiadne nedostatky, preto auto odkúpil. Predmetné vozidlo predával ako fyzická osoba - nepodnikateľ, pretože ho takto aj on odkúpil. Po odpredaji vozidla, asi po 2 - 3 týždňoch začala polícia vyšetrovať, či nepochádza z trestnej činnosti, čo sa závermi expertízy aj potvrdilo. Konštatoval, že táto situácia mohla vzniknúť, ak bolo auto prihlásené na slovenské značky podvodom. Navrhovateľovi sa nezatajoval a bol ochotný vrátiť peniaze v prípade, ak ich vráti aj pán V.. Súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa najmä písomnými dôkazmi založenými v spise. Zistil, že prišlo k uzavretiu kúpnej zmluvy o predaji osobného motorového vozidla zn. Peugeot 308 medzi navrhovateľom - kupujúcim, a odporcom s identifikačnými údajmi vozidla VIN: VF34C9HZH9Y018478, rok výroby 2009, EČV: NR-XXX-FX. Kúpna cena bola vo výške 8.950 eur. Vozidlo bolo prihlásené na Dopravnom inšpektoráte v Nitre v deň kúpy dňa 09. 03. 2011 na držiteľa O. J. a následne po kúpe na Dopravnom inšpektoráte v Michalovciach dňa 14. 03. 2011 na držiteľa M. J. a bolo mu pridelené EČV: MI-XXX-CN. Po predvolaní navrhovateľa na OR PZ, odbor kriminálnej polície Michalovce bolo auto predložené na expertízu a z vyjadrenia Kriministického a expertízneho ústavu PZ Košice zo dňa 19. 04. 2011 bolo zistené pôvodné identifikačné číslo vozidla, ktoré bolo odstránené a následne bolo vytvorené nové. Uznesením Obvodného oddelenia PZ Senec ČVS: ORP-872/SC-SC-2011 zo dňa 01. 06. 2011 bol automobil vydaný poškodenému, a to Komunálnej poisťovni Vienna Insurance Group Bratislava. V konaní bolo preukázané, že predmetné vozidlo bolo odcudzené poisťovnej spoločnosti VÚB Leasing, a. s., ktorá ho nadobudla kúpou dňa 23. 01. 2009. Následne bolo vozidlo prihlásené na držiteľa R. N., ktorý ho odpredal odporcovi kúpno-predajnou zmluvou a ten ho ďalej previedol na odporcu. Vzhľadom na uvedené súd konštatoval, že kúpna zmluva uzavretá medzi odporcom a navrhovateľom je neplatná, keďže ňou odporca prevádzal vec, ktorú nemal vo svojom vlastníctve, a teda navrhovateľ nemohol žiadnym spôsobom nadobudnúť vlastníctvo ku kúpenému vozidlu. Odporcovi, ktorý prevzal kúpnu cenu od navrhovateľa na základe neplatnej kúpnej zmluvy vzniklo bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný vydať. Súd nemohol navrhovateľa zaviazat' na vrátenie vozidla, keďže ho nemá v držbe v dôsledku jeho zadržania OR PZ Michalovce a následného vrátenia poškodenému prostredníctvom Obvodného oddelenia PZ Senec. Zároveň súd rozhodol o priznaní nároku navrhovateľa na úroky z omeškania od 10. 03. 2011. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 tak, že ich náhradu priznal úspešnému navrhovateľovi. Trovy pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 537 eur a trov právneho zastúpenia pozostávajúcich z 5 úkonov: prevzatie a príprava veci v sume 253,94 eura a režijný paušál 7,41 eura, podanie návrhu v sume 253,94 eura a režijný paušál 7,41 eura, účasť na pojednávaní dňa 06. 06. 2012 v sume 253,94 eura a režijný paušál 7,63 eura, účasť na pojednávaní dňa 19. 09. 2012 v sume 253,94 eura a režijný paušál 7,63 eura, písomné podanie zo dňa 22. 01. 2013 v sume 253,94 eura a režijný paušál 7,81 eura, t. j. celkovo 1.117,15 eura. Zároveň mu priznal náhradu cestovného za dve cesty Bracovce - Nitra a späť, 730 km, pozostávajúceho z náhrady vo výške 0,183 x 730 km x 2 cesty = 267,18 eura a náhrady za spotrebované PHM za cestu dňa 06. 06. 2012 43,07 l / spotreba 5,9 l/100 km / x 1,54 eura za liter = 66,33 eura a za cestu dňa 19. 09. 2012 43,07 l x 1,60 eura za liter = 68,91 eura. Priznal aj náhradu za stratu času strávenú cestou z Bracoviec do Nitry na pojednávanie dňa 06. 06. 2012 10 polhodín a cesta späť 10 polhodín a dňa 19. 09. 2012 v rozsahu 10 polhodín tam a 10 polhodín späť po 12,71 eura za polhodinu, t. j. 508,40 eur (40 x 12,71). Náhrada trov právneho zastúpenia je celkovo 2.027,97 eura (odmena 1.117,15 eura + cestovné 402,42 eura + náhrada straty času 508,40 eura) a iné trovy konania vo výške 537 eur (zaplatený súdny poplatok). Celkové trovy konania sú vo výške 2.562,09 eura (2.025,09 eura + 537,- eur).

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, žiadajúc odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, resp. aby ho zmenil tak, že návrh navrhovateľa zamietne. Napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V konaní preukázal, že škodu vzniknutú navrhovateľovi nespôsobil, a preto nemôže niesť zodpovednosť, z ktorej by bolo možné odvodiť jeho povinnosť nahradiť škodu. Predmetné vozidlo nadobudol kúpnu zmluvou, pričom k nemu boli priložené aj Osvedčenie o evidencii a odborný posudok o kontrole originality vozidla č. SKA 303 434. Dodal, že tieto doklady predložil pri uzatváraní kúpnej zmluvy s navrhovateľom a ten nežiadal opätovné vykonanie kontroly. To, že automobil bol v rovnaký deň odhlásený aj prehlásený bolo spôsobené časovou náročnosťou na oddelení DI OR PZ, pričom táto skutočnosť nie je dôvodom neplatnosti uzavretej kúpnej zmluvy. Mal za to, že vozidlo bolo na základe kúpnych zmlúv a odborného posudku o kontrole originality zaregistrované postupne na troch inšpektorátoch OR PZ a nesúhlasil s názorom súdu, že uzavrel neplatnú kúpnu zmluvu, preto tvrdil, že vlastníctvo bolo nadobudnuté v súlade so zásadou bona fide a v súlade s § 132 ods. 1 OZ. Nesúhlasil ani s aplikáciou zásady, že nikto nemôže previesť na iného viac práv ako sám má. Vzhľadom k uvedenému mal za preukázané, že súd vec nesprávne právne posúdil, keď napriek tomu, že dokazovaním bolo preukázané, že neporušil žiaden právny predpis, a teda škodu nespôsobil, bol zaviazaný na zaplatenie sumy 8.950 eur s príslušenstvom. Záverom uviedol, že pripája dokument z výsledku kontroly originality, ktorý preukazuje, že podaná námietka je dôvodná. Konštatoval, že súd mal návrh navrhovateľa v dôsledku vyššie uvedených skutočností zamietnuť.

V písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhovateľ uviedol, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa považuje za vecne správny a žiadal ho potvrdiť v zmysle § 219 ods. 1 OSP. Uviedol, že odporca podal odvolanie po uplynutí zákonnej lehoty na jeho podanie. Argumentoval tým, že rozsudok Okresného súdu Nitra obdržal dňa 15. 04. 2013 a možno predpokladať, že odporca ho obdržal v rovnaký deň. Ak by aj predmetný rozsudok neprevzal, tak ho mohol najneskôr prevziať dňa 03. 05. 2013, a teda lehota na podanie odvolania uplynula dňa 18. 05. 2013, avšak najbližší pracovný deň je až 20. 05. 2013. Na podanom odvolaní je uvedený dátum 21. 05. 2013. Ak by bolo odvolanie podané včas, dodal, že rozhodnutie považuje za vecne správne a s odôvodnením napadnutého rozsudku sa stotožnil v plnom rozsahu. V konaní pred súdom prvého stupňa bolo preukázané, že odporca nebol skutočným vlastníkom motorového vozidla, preto nemohol platne uzavrieť kúpnu zmluvu. Tvrdenie, že vozidlo bolo prihlásené na viacerých dopravných inšpektorátoch ešte nezakladá vlastnícke právo k ukradnutej veci. Konštatoval, že aj odporca sa môže domáhať náhrady škody od predchádzajúceho predávajúceho, ktorý ho uviedol do omylu. Zo súdnej aj policajnej praxe bolo zistené viac prípadov, kedy zloději spolupracujú s nepoctivými policajtmi aj so STK a podvodným spôsobom zakrývajú túto činnosť. Aj v tomto prípade prišlo k preukázaniu trestnej činnosti a rozhodnutie žiadal ako vecne správne potvrdiť.

Okresný súd Nitra napadnutým uznesením zo dňa 24. 10. 2012 č. k. 8C/5/2012-71 uložil odporcovi poriadkovú pokutu vo výške 200 eur, ktorú je povinný zaplatiť do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 53 ods. 1, 2, a 3 Občianskeho súdneho poriadku. Uviedol, že na súde prvého stupňa prebieha medzi účastníkmi konanie o zaplatenie 8.950 eur s príslušenstvom. V tejto právnej veci bol odporca riadne predvolaný na súdne pojednávanie nariadené na 24. 10. 2012 o 10.30 hodine. Doručenie predvolania odporcovi bolo riadne vykázané, napriek tomu sa na pojednávanie nedostavil a svoju účasť neospravedlnil. Vzhľadom k uvedenému súd konštatoval, že odporca marí uplatnenie základného práva iného účastníka konania, resp. hrubo sťažuje postup v súdnom konaní, a tak súd pristúpil k uloženiu poriadkovej pokuty vo výške 200 eur.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, žiadajúc odvolací súd, aby napadnuté uznesenie zrušil. Uviedol, že súd prvého stupňa nariadil pojednávanie na deň 26. 10. 2012 a nie na 24. 10. 2012. Z dôvodu udelenia plnomocenstva na právne zastupovanie dňa 24. 10. 2012 žiadal o odročenie nariadenia pojednávania. O prevzatí právneho zastúpenia a žiadosti o odročenie pojednávania informoval právny zástupca aj navrhovateľa a jeho právneho zástupcu telefonicky, ktorí sa pojednávania taktiež nezúčastnili, a to z dôvodu žiadosti o odročenie. Záverom uviedol, že jeho konanie nie je konaním spĺňajúcim podmienky pre uloženie poriadkovej pokuty.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 písm. a/ OSP) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 20. 02. 2013 č. k. 8C/5/2012-120 nie je dôvodné, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil. O odvolaní

proti uzneseniu zo dňa 24. 10. 2012 č. k. 8C/5/2012-71 odvolací súd rozhodol tak, že odvolacie konanie v zmysle § 207 ods. 3 OSP zastavil.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 154 ods. 1 OSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Podľa § 451 ods. 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 207 ods. 2 OSPokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť.

Ak niekto vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 207 ods. 3 OSP, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

I. Z ustanovenia § 207 ods. 3 OSP vyplýva, že ak odvolateľ vezme odvolanie späť, odvolací súd nemá inú možnosť, než odvolacie konanie zastaviť. Späťvzatie odvolania je z tohto hľadiska definitívne. Účastník konania, ktorý vzal účinne odvolanie späť, nemôže zrušiť svoj procesný úkon späťvzatia (nemôže „vziať späť späťvzatie odvolania“) a nemôže ho ani podať znova. Nemôže žiadať, aby konanie o odvolaní nebolo zastavené a aby sa v ňom pokračovalo bez ohľadu na späťvzatie odvolania. Pokiaľ odvolateľ taký úkon predsa len urobí, odvolací súd naň neprihliada, lebo takýto úkon nemá žiadne procesné účinky (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. 10. 2011, sp. zn. 4 Cdo 146/2011).

Odvolanie možno vziať späť písomným podaním alebo ústne do zápisnice. Prejav späťvzatia odvolania musí smerovať voči súdu. Vzdať sa môže odvolania oprávnený subjekt, počnúc vyhlásením príslušného rozhodnutia, ak sa rozhodnutie nevyhlasuje, tak počínajúc doručením rozhodnutia. Ak bolo odvolanie vzaté späť, odvolací súd konanie zastaví bez toho, aby skúmal dôvody tohto úkonu.

Pokiaľ ide o uznesenie, ktorým bola odporcovi uložená poriadková pokuta vo výške 200 eur z dôvodu neospravedlnenia svojej neúčasti na nariadenom pojednávaní, odvolací súd uvádza, že konanie zastavil z dôvodu späťvzatia odvolania podaného proti tomuto uzneseniu. K späťvzatiu odvolania prišlo na pojednávaní nariadenom na 09. 01. 2013 pred súdom prvého stupňa právnym zástupcom odporcu. Skutočnosť, pre ktorú prišlo k späťvzatiu odvolania bolo zistenie správnosti takéhoto rozhodnutia súdu, avšak až po nahliadnutí do spisu právnym zástupcom odporcu. Právny zástupca odporcu uviedol, že odvolanie podal na základe nepravdivých informácií od odporcu, ktoré by pri ich pravdivosti zakladali právo domáhať sa zrušenia rozhodnutia o uložení poriadkovej pokuty. Keďže sa tieto tvrdenia preukázali ako nepravdivé, pristúpil k späťvzatiu odvolania na pojednávaní nariadenom pred Okresným súdom Nitra. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd neskúmal dôvody uvedené v odvolaní a rozhodol o

zastavení odvolacieho konania, nakoľko späťvzatie odvolanie je čisto dispozičný úkon odvolateľa, ako účastníka určitého konania.

II. Pokiaľ ide o rozsudok Okresného súdu Nitra napadnutý odvolaním odporcu, odvolací súd uvádza, že v konaní pred súdom prvého stupňa nevzhliadol žiadne procesné ani hmotnoprávne nedostatky, preto rozsudok v celom rozsahu v zmysle ust. § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil. Súd prvého stupňa správne postupoval v intenciách ustanovení § 120 a nasl. OSP určujúcich postup súdu pri jednotlivých štádiách dokazovania smerujúcich k starostlivému zisteniu skutkového stavu. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že bol starostlivo zistený skutkový stav veci rozhodujúci pre vydanie spravodlivého rozhodnutia, z ktorého súd prvého stupňa vyvodil aj správny právny záver. Odvolací súd, poukazujúc na dôveryhodné odôvodnenie uvádza, že sa s ním v plnom rozsahu stotožnil a v ďalšom naň odkazuje (§ 219 ods. 2 OSP). Z rozsiahleho dokazovania vykonaného pred súdom prvého stupňa bolo zistené, že navrhovateľ nadobudol predmetné motorové vozidlo od odporcu na základe uzavretej kúpnej zmluvy zo dňa 09. 03. 2011 za kúpnu cenu 8.950 eur. Odporca auto predával vo svojom autobazáre, avšak na navrhovateľa hopreviedol ako samostatná fyzická osoba - nepodnikateľ. Auto bolo pre podozrenie z trestnej činnosti zadržané políciou dňa 01. 04. 2011 a následne po potvrdení podozrenia bolo vrátené pôvodnému majiteľovi VÚB Leasing a.s. Odporca tvrdil, že pri kúpe vozidla od pána R. boli všetky doklady v poriadku a ani pri odbornej starostlivosti nemohol predpokladať, že motorové vozidlo pochádzalo z trestnej činnosti. V dôsledku uvedených skutočností možno konštatovať, že navrhovateľ zaplatil za motorové vozidlo, ktorého v súčasnosti nie je držiteľom. Dokazovaním sa preukázalo, že odporca nikdy nebol oprávneným vlastníkom, nakoľko automobil získal od nevlastníka, a tak od neho nemohol odvodzovať svoje vlastnícke právo a následne toto vlastnícke právo nemohlo vzniknúť ani navrhovateľovi, ktorý bol dobromyseľný v tom smere, že uzavretím kúpnej zmluvy a zaplacením kúpnej ceny sa stane vlastníkom predmetného motorového vozidla. Odvolací súd v tomto smere uvádza, že v občianskom práve je potrebné prihliadať na zásadu, podľa ktorej nikto nemôže previesť na iného viac práv ako má sám, čo je zároveň prípadom odporcu v tomto konaní. Táto zásada chráni vlastnícke právo skutočného („pravého“) vlastníka. Jej uplatnenie znamená, že platne nemôže nadobudnúť vlastnícke právo právny nástupca, ak subjekt, od ktorého odvodzuje (derivatívne) svoje vlastnícke právo k danej veci, toto právo nikdy nenadobudol, a teda ho ani nemohol ďalej platne previesť (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 10. februára 2010 sp. zn. I. ÚS 50/10). Z uvedenej zásady existuje niekoľko výnimiek, a to najmä v tom prípade, ak nadobúdateľ práva nadobúda toto právo in bona fide, t. j. dobromyseľne v tom, že tomu od koho „právo“ nadobúda, toto právo aj skutočne patrí. Dobromyseľnosť sa v niektorých prípadoch prezumuje, ako príklad týchto výnimiek môžeme uviesť nadobudnutie vlastníckeho práva od nevlastníka v prípade kúpnej zmluvy uzatvorenej podľa obchodného zákonníka, nadobudnutie vlastníctva od nepravého dediča, nadobudnutie cenného papiera podľa zákona o cenných papieroch, prípadne aj nadobudnutie vlastníckeho práva bez zaťaženia zálohom v rámci bežného obchodného styku. Žiadna z uvedených výnimiek sa však nevzťahuje na prejednávany prípad. Rovnakovyhodnotil skutkovú situáciu aj súd prvého stupňa. S uvedeným právnym názorom odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí. Správanie sa a konanie odporcu nemožno vyhodnotiť ako dobromyseľné, a to najmä s poukazom na časový odstup (5 dní) medzi uzatvorením kúpnej zmluvy medzi odporcom (kupujúcim) a R. N. (predávajúcim) na predmetný osobný automobil za 6.900 eur a uzatvorením kúpnej zmluvy medzi účastníkmi konania na totožný osobný automobil za kúpnu cenu 8.950 eur. Samotný rozdiel medzi týmito kúpnyimi cenami vzbudzuje pochybnosti o skutočnom pôvode a vlastníkovi prevádzaného osobného vozidla. Ak odporca predal už vyše 10 tisíc áut, ako tvrdil na pojednávaní pred prvostupňovým súdom dňa 09. 01. 2013, práve takýto rýchly postup v súvislosti s prevodom predmetného vozidla od pána R. N. na neho alebo aj samotná výška kúpnej ceny naznačovali, že s kúpou tohto vozidla nie je všetko v poriadku. Kúpna zmluva o predaji motorového vozidla uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom je neplatným právnym úkonom, ktorý je v rozpore so zákonom, a preto hovoríme o absolútnej neplatnosti v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Taktiež možno v súvislosti s neplatnosťou právneho úkonu uviesť, že plnenie z takéhoto právneho úkonu zakladá právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorým je v prejednávanej veci zaplatená kúpna cena, k zaplaceniu ktorej správne spolu s príslušenstvom a trovami konania zaviazal súd odporcu navrhovateľovi. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nevzhliadol žiadne pochybenie v rozhodnutí súdu prvého stupňa, ktoré potvrdil, je zrejmé, že rovnako potvrdil aj súvisiaci výrok o trovách konania. Keďže bol v konaní v plnom rozsahu úspešný navrhovateľ, má nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 2.025,09 eura a iných trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 537 eur, t. j. spolu vo výške 2.567,09 eura, ktoré mu súd prvého stupňa správne priznal.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd vyhodnotil odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra za nedôvodné, preto rozsudok v celom rozsahu ako vecne správne správny v zmysle § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1, 2 OSP tak, že odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže ich jeho právny zástupca nevyčísli v zákonnej lehote do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku.

Vzhľadom k uvedenému odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.